

LA SERRA DE LA MUSSARA

La vuitena etapa de la travessa de Catalunya, organitzada per la Secció de Cultura de l'A.E Talaia, Arbolí-Mont. ral transcorre, com part de l'anterior per la Serra de la Mussara.

La Serra de la Mussara és una alineació de la Serralada Pre-litoral catalana, està formada per dues parts ben diferenciades: al nord, la plataforma de la Mussara que és el primer graó de les muntanyes de Prades, entre el Baix Camp i l'Alt Camp, i, al sud-est un branc que s'endinsa pel Baix Camp fins al puig d'en Cama de 717 metres d'altitud.

El centre de la plataforma de la serra de la Mussara era ocupat per l'antic terme de la Mussara (annexionat el 1961 al municipi de Vilaplana). Aquest terme tenia una trentena de masos dispersos, gairebé tots abandonats. Comptant amb un 21% de pins, alzines un 4% i garriga 33%, l'antic poble fou abandonat definitivament l'any 1959 i és a 980 metres d'altitud.

La Mussara és un topònim d'origen àrab i estava sota la jurisdicció del valí de Siurana (cal tenir en compte que Siurana va ser l'últim baluard islàmic al Principat de Catalunya).

Els pics més alts d'aquesta serra són el pic de la Mussara de 1.054 metres i el puig Pelat de 1.071 metres.

19 de maig de 1.985

Secció de Cultura de l'A.E.Talaia.

REFRANYER

La civada, com l'espelta, per Sant Isidre es desperta.
Per l'Ascensió, cireretes a bondó/verdes, sí que madures, no.
Per l'Ascensió, el llop agafa el millor molto.
Per l'Ascensió, cortina al balcó.
Maig ventós i juny calent, fan bon vi i bon ferment.
Pluja de maig, collita segura.
Pel maig, cada dia un raig.
No és bon maig el que no deixa la bassa plena.
Fang de maig, espiga d'agost.
Maig humit, fa el pagès ric.
Pel maig, els temporals fan mal.
Una flor no fa maig.
Ni dona desvergonyida ni planta per maig florida.
Per Santa Creu i Sant Cebrià, sembra a costa i sembra en pla.
Per Sant Pere Regalat, tot eixut o tot mullat.
Per Santa Creu, faves pertot arreu.
Ningú s'alàbi del blat, fins que el maig sigui acabat.
Maig hortalà, molta palla i poc gra.
Qui poda en maig i alça en agost, no fa pa ni most.
Pel maig, murtra; pel setembre, fruita.
Fuig de les dresseres, que tot són canseres.
No ni ha dressera, sense costera.
Qui va tot sol, camina com vol.
Quan aniràs de camí, emporta-te'n pa i vi.